

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XLV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538635360.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Det er forstaaeligt, at »Min Broders Levnet« vakte Opsigt og Forargelse, dels paa Grund af de dengang dristige Scener fra Demimondens Verden, dels paa Grund af den Nærgaaenhed, hvormed Forfatteren havde portrætteret kendte dalevende Personer. Paa Basnæs var man vred. Blandt de krænkede var ogsaa Cleophas Svenningsen, der en skønne Dag indfandt sig hos Bagger for at tage Hævn. Han fik at vide, at Digteren endnu ikke var staaet op; men dette syntes ikke at genere Svenningsen. Han kunde udmærket godt slaa Bagger ihjel paa Sengen, sagde han. Da det korn til Stykket, nøjedes han dog med at henstille til Forfatteren, næste Gang han udgav »den rraadne Bog« da at skrive Svenningsen, som han hed, og ikke Svendsen. Langt farligere end Svenningsens Næver var dog Madvigs Pen. Den hindrede Bagger i at faa den Plads paa Parnas, som han utvivlsomt havde ventet og mente sig berettiget til. Hans Biografer har enstemmigt og ensidigt* XLVI fordømt denne Kritik, og dog er Forholdet sikkert dette, at Madvig ikke er langt fra Sandheden, naar han hævder, at Bagger ikke var en tilstrækkelig stor Digter til at hæve det vanskelige Stof op i et fuldt kunstnerisk lødigt Plan. Det gælder forøvrigt ikke blot om Romanen, men ogsaa om en stor Del af hans øvrige Produktion, at den har større psykologisk og biografisk Interesse, end den har kunstnerisk Værd. *Madvig* nævner det endvidere som en af Baggers Brist, at han gør sig skyldig i *Overfladiskhed*. Dette gælder ikke blot i rent mekanisk Forstand - hans mange ufordøjede og fejlagtigt gengivne Citater er et Eksempel herpaa -; men ogsaa i dybere Betydning har det sin Rigtighed. Den Maade, hvorpaa han f. Eks. i Fortællingen ganske uformidlet paahefter Tidsallusionerne for at gøre Skildringen nutidig, føles som en Mangel paa sjælelig Gennemarbejdelse af Stoffet. I Slægt hermed er ogsaa en vis Slaphed - det gælder ikke mindst i Digtene - som alt for ofte hindrer ham i at fastholde en Tanke, en Figur (Fortællerens, Johannes, Karakter sammenblandes saaledes ofte med Forfatterens, hvorved den uheldigvis glider over i Arthurs) eller en engang anslaaet Tone. Han er umusikalsk og uden sproglig Takt. Derfor er ogsaa - som Madvig ligeledes bemærker - hans *Stil* meget usikker. Muligt gennem tidlig Læsning i Shakespeare fik han Tilbøjelighed til en billedmættet Stil. Tragedien om Dronning Christine er rig paa Eksempler. Ogsaa fra *Min Broders Levnet* kunde citeres i det uendelige. Bagger magter imidlertid ikke denne Billedstil, men forfalder ofte til de groteskeste Bizarrerier, som f. Eks.: »der var Foraar i mit Hjerte, som naar den første XLVII Kjærlighed indsniger sig hos Mennesket, som *naar Hørkræmmerdrengen gaaer ud af sin Lære og bliver Svend*.«